

30 de ani de la trecerea în veșnicie a Sfântului Sofronie de al Essex, biograful Sfântului Siluan Athonitul

Sfântul Sofronie Saharov, biograful Sfântului Siluan Athonitul, a trecut la viața veșnică pe 11 iulie 1993.

Serghei Simeonovici Saharov s-a născut pe 23 septembrie 1896, în familia unor credincioși ortodocși din Moscova, Rusia. Încă de mic, copilul s-a rugat și a citit marile opere literare ale vremii. Cunoștea bine cărțile multor scriitori clasici ruși, precum Gogol, Turgheniev, Tolstoi, Dostoievski și Pușkin.

Tânărul Serghei a avea o pasiune pentru artă ceea ce l-a determinat să urmeze cursurile Academiei de Arte și ale Școlii de Pictură, Sculptură și Arhitectură din Moscova, între 1915 - 1921.

A fost închis de două ori de poliția bolșevică, la închisoarea moscovită Liubianka.

În anul 1921, el a plecat din Rusia și s-a îndreptat spre Occident, căutând să se perfecționeze în artă. A stat puțin timp în Italia și Germania, în Berlin, după care, în anul 1922, s-a stabilit definitiv în Paris, Franța.

În anul 1925, Serghei s-a înscris la Institutul Teologic Ortodox „Sfântul Serghie” din Paris. În același an, el a părăsit studiile și s-a îndreptat hotărât spre Sfântul Munte Athos.

Monahul Sofronie

În anul 1926, cu dorința puternică de a învăța să se roage curat lui Dumnezeu, el a intrat ca frate în obștea Mănăstirii „Sfântul Pantelimon” - Russikon, unde a devenit ucenic al Sfântului Siluan Athonitul, deși acesta din urmă nu era decât un simplu monah.

În anul 1930 a fost hirotonit diacon, de către Sfântul Nicolae Velimirovici, episcopul Ohridei și al Jicei.

În dată de 24 septembrie 1938, Cuviosul Siluan a trecut la cele veșnice. În acest

moment, părintele Sofronie a ieșit din Mănăstirea Sfântul Pantelimon și a mers în pustia Sfântului Munte. După ce a stat o vreme în Karulia, s-a stabilit într-o peșteră aflată lângă Mănăstirea Sfântul Pavel.

Părintele Sofronie, a fost hirotonit preot în 1941 și a devenit duhovnicul mai multor călugări din Sfântul Munte Athos.

În anul 1947, din mai multe motive, părintele Sofronie Saharov a plecat și Sfântul Munte și s-a stabilit în Paris.

Cuviosul Sofronie s-a stabilit în azilul de bătrâni „Casa Rusească” din localitatea Saint Genevieve des-Bois. În anul 1948, el a publicat pentru prima dată scrierile Sfântului Siluan Athonitul. Acestea erau axate pe smerenie, pocăință, iubire, rugăciunea pentru lumea întreagă, părăsirea de Dumnezeu și legătura puternică dintre toți oamenii.

În 1951, Părintele Sofronie a încercat să revină în Sfântul Munte Athos, însă situația politică nu permitea asta, astfel că a lucrat în cadrul Exarhatului Patriarhiei Ruse din Europa Occidentală, împreună cu teologul rus Vladimir Losski. În anul 1952, el a publicat a doua ediție a scrierilor Sfântului Siluan, însoțite de o introducere teologică amplă.

Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul

În anul 1959, cu binecuvântarea mitropolitului Antonie Bloom al Surojului, părintele Sofronie a înființat Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul, a cărei obște era formată din călugări și maici, așezământ monahal care va trece în anul 1965 sub ascultarea Patriarhiei Ecumenice.

Cuviosul Sofronie Saharov a început să publice opera Sfântului Siluan Athonitul și să editeze mai multe cărți cu privire la teologia acestuia. În anul 1973 a publicat cartea „Un călugăr din Muntele Athos”, în care a prezentat viața Sfântului Siluan. Apoi, în anul 1975, el a publicat cartea „Înțelepciune din Muntele Athos”, în care a editat cuvintele și notițele de jurnal ale Sfântului Siluan. Au urmat și alte asemenea cărți, precum „Viața Lui este a Mea” (1977) și „Vom vedea pe Dumnezeu precum este” (1985).

În anul 1987, Patriarhia Ecumenică l-a canonizat pe Sfântul Siluan Athonitul, încheindu-se misiunea Părintelui Sofronie de a-l face cunoscut pe părintele său duhovnicesc.

Șase ani mai târziu, pe 11 iulie 1993, Părintele Sofronie a trecut la viața veșnică, fiind înmormântat în curtea mănăstirii pe care o înființase și care număra

aproximativ 25 de viețuitori. Anul acesta se împlinesc 30 de ani de la trecerea în veșnicie a Părintelui Sofronie.

Sursă foto: urcușspreînviere.ro

basilica.ro